

ΑΠΟΦΑΣΗ

Αριθμός κατάθεσης αίτησης 10442/2009

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Μαρί Δεργαζαριάν, Πρόεδρος Πρωτοδικών που ορίστηκε με κλήρωση σύμφωνα με τον νόμο.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: δεν ορίστηκε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ: 30-6-2009

ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ-ΚΑΘ' ΩΝ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 1) ο Αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) ο Αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ -ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, και 3)η Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ", με το διακριτικό τίτλο GRAMMO που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, και παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου τους Δικηγόρου Χρήστου Ματσιώρη (.....).

ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ-ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Η εδρεύουσα στη ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία «.....», η οποία εκπροσωπείται νόμιμα και παραστάθηκε στο Δικαστήριο ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτής Θεοχάρης Δράγκος μετά του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Πέτρου Νικολούση (.....).

ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝ: Το εδρεύον στον Δήμο Σωματείο με την επωνυμία «.....», το οποίο εκπροσωπείται νόμιμα και παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του Δικηγόρου Μιχάλη Κωνσταντινίδη (.....).

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΑΙΤΗΣΕΩΣ: 13-3-2009.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ: 10442/2009.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΚΗΣ: καταβολή συγγενικών δικαιωμάτων. Η συζήτηση έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες ένα απλό ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διαφόρων κατηγοριών στο άρθρο 46 παρ. 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λ.π., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνας με ή χωρίς ήχο. Όταν

ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 του Ν. 2121/93 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία από την άποψη ότι πληρώνεται μια φορά από το χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δύο κατηγοριών δικαιούχων και μάλιστα εξ ημισείας (άρθρο 49 παρ. 3 Ν. 2121/93). Το ενιαίο της εύλογης αμοιβής σημαίνει ότι προσδιορίζεται το συνολικό ποσό αυτής και για τις δύο κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και ότι δεν μπορεί να οριστεί χωριστά το ποσό αυτής για κάθε κατηγορία δικαιούχων και μάλιστα σε διαφορετικό ποσό από εκείνο που ορίζει ο νόμος, όχι όμως ότι καθιερώνεται αδιαίρετο της αμοιβής, αφού ο ίδιος ο νόμος διαιρεί αυτήν και ορίζει το μέρος της που ανήκει σε κάθε δικαιούχο. Άλλωστε ως προς το μέρος της που ανήκει στους παραγωγούς η αμοιβή εκχωρείται σε τρίτους, όπως επίσης μπορούν αυτοί να παραιτηθούν από την εν λόγω αξίωση. Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής ανατίθεται υποχρεωτικά (άρθρο 49 παρ. 2 Ν. 2121/93) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι πρέπει να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν την αμοιβή από τους χρήστες. Αυτό γίνεται διότι η φύση των πραγμάτων καθιστά αναγκαία τη συλλογική διαχείριση, δεδομένου ότι η είσπραξη τέτοιου είδους αμοιβών από τον ατομικό δικαιούχο είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής μπορεί κάθε κατηγορία ενδιαφερομένων να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Το ότι όμως η εύλογη αμοιβή καθορίζεται ενιαία για όλες τις κατηγορίες των δικαιούχων, δεν προϋποθέτει αναγκαία και την άσκηση της αίτησης για τον καθορισμό της από όλους υποχρεωτικά τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων αυτής, ιδιαίτερα για τον καθορισμό της από τον δικαστήριο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Επίσης ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά τον νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ του Ν. 2121/93, η οποία παρέχει στο Δικαστήριο που καθορίζει την εύλογη αμοιβή και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και, συνεπώς, ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το Ν. 2121/93, επιτρέπει στο Δικαστήριο να διατάξει την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφ' όσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Εξάλλου ο Ν. 2121/93 στο άρθρο 55 παρ. 2 αυτού, καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό, τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτός μπορεί ν' αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 57 παρ. 1 του ίδιου παραπάνω νόμου «Οι οργανισμοί

συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας δεν μπορούν, χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος ν' αρνηθούν σε ορισμένο δημιουργό την ανάληψη της διαχείρισης ή προστασίας εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης του οργανισμού». Εξάλλου, στο άρθρο 728 παρ. 1 ΚΠολΔ, ορίζονται περιοριστικά περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται στο Δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, κάποια απαίτηση. Μεταξύ των άλλων προβλέπεται και κάθε περίπτωση, που η προσωρινή επιδίκαση ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου (περ. ζ'). Κατά το άρθρο δε 49 παρ. 1 εδ. δ' του Ν. 2121/93 σε περίπτωση διαφωνίας των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Με τη τελευταία διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του παραπάνω άρθρου. Αυτό συνάγεται από το ότι η διάταξη δεν ορίζει μόνο για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά και τους όρους πληρωμής αυτής. Άλλωστε δεν θα είχε άλλο λόγο να θεσπιστεί η παραπάνω ρύθμιση, παρά μόνο για να ορίσει ρητά την προσωρινή καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεδομένου ότι προβλέπεται στη συνέχεια πως οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το όλο πνεύμα των αντίστοιχων ρυθμίσεων του νόμου. 2121/93, που είναι η προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών υλικών φορέων και τέτοια προστασία δεν θα αποτελούσε η αναγνώριση μόνο της ύπαρξης της απαίτησης. Το ποσό της κατά τα παραπάνω προσωρινής επιδίκασης δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, αφού η περίπτωση αυτή δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ (βλ., ΜΠρΘ 220/2006, ΜΠρΘ 12188/2004, ΜΠρΘ 10673/2004, ΜΠρΘ 10674/2004 αδημ. βλ. αντith. περί μη δυνατότητας προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής, ΜΠρΤρικ 1250/2002 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής, διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/93 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις οι αλλοδαποί αυτοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι ως προς τον σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/92 (ΦΕΚ Α 104/30-6-1992 «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούται μια από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευόμενο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6. Σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούται μια από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης)», ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη

δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται, ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει, ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μια αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από τον χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, ή προς τους παραγωγούς φωνογραφήματων ή και προς τους δυο μια εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/92, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφήματων), τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων να αξιώνουν από τον χρήστη μια ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 παρ. 2 του Ν. 2121/93, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, του άρθρου 58 του ίδιου νόμου στο οποίο ορίζεται ότι «οι διατάξεις των άρθρων 54 έως 57 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται από το προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος νόμου» και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην προαναφερόμενη περίπτωση του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του Ν. 2054/92 «σύγχρονη δημοσίευση φωνογραφήματος»), οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχα δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα (βλ. ΜονΠρθ 2696/2004, ΜΠρΑΘ 418/2004, ΜΠρΘ 14115/2004, ΜΠρΘ-12188/2004, ΜΠρΘ 29236/2002, ΜΠρΘ 12368/2004, ΜΠρΘ 33798/2002'αδημ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή τους, οι αιτούντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν. 2121/93, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, όπως οι δικαιούχοι αυτοί κατονομάζονται ειδικότερα στην αίτηση, έχοντας τις αναφερόμενες στον παραπάνω νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και την είσπραξη και διανομή της

εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του νόμου αυτού για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κ.λ.π. για παρουσίαση έργων στο κοινό. Επίσης, εκθέτουν ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/93, γνωστοποίησαν στο κοινό, δημοσιεύοντάς το και ότι κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την καθ' ης, η οποία χρησιμοποιεί δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου στο περιγραφόμενο στην αίτηση κατάστημά της που βρίσκεται επί της οδού Παύλου Μελά αριθ. 24, στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης, να προέλθει σε συμφωνία για την καταβολή εύλογης και ενιαίας κατά το παραπάνω άρθρο 49 του Ν. 2121/93 αμοιβής. Ότι η τελευταία αρνήθηκε την καταβολή τέτοιας αμοιβής και την οποιαδήποτε σχετική διαπραγμάτευση, παρότι κατά τα έτη 2006, 2007 και 2008 χρησιμοποιούσε στο κατάστημά της καθημερινά, όλες τις ώρες της λειτουργίας του, μουσική από υλικούς φορείς ήχου, με μουσικό ρεπερτόριο, το οποίο προσδιορίζουν αναφέροντας στην αίτησή τους δειγματοληπτικά, έργα ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Εκθέτουν τέλος ότι, με βάση το αμοιβολόγιο που συνέταξαν για τις επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, όπως το κατάστημα της καθ' ης η αίτηση, η αμοιβή για τα επίδικα έτη 2006, 2007 και 2008 πρέπει να καθορισθεί σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων του, το οποίο όμως να μην είναι μικρότερο, σύμφωνα με τα τετραγωνικά μέτρα του καταστήματός της και τη διάρκεια της λειτουργίας αυτού, του ποσού των 3.000 ευρώ ετησίως, πλέον 19% για ΦΠΑ. Με βάση το ιστορικό αυτό οι αιτούντες ζητούν α) να καθορισθεί προσωρινά το ύψος της ως άνω εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε ο καθ' ης κατά τα έτη 2006, 2007 και 2008 στο ποσό των 10.710 ευρώ, β) να υποχρεωθεί η καθ' ης να καταβάλει προσωρινά το ήμισυ του άνω ποσού, γ) να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους αιτούντες, το ποσοστό 50 % της αμοιβής αυτής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο ποσοστό του 50%, το 25 % για τους μουσικούς και το 25 % για τους τραγουδιστές και δ) να υποχρεωθεί η καθ' ης να προσκομίσει καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2006, 2007 και 2008, προκειμένου να προβούν στη διανομή της αμοιβής στους δικαιούχους, καθώς και στην ανά δεκαπενθήμερο προσκομιδή αυτών. Ζητούν τέλος οι αιτούντες να καταδικασθεί η καθ' ης στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων ποσού 700,00 ευρώ, η οποία καλύπτει έξοδα συντάξεως και κοινοποίησεως εξωδίκων, αιτήσεως, αμοιβή του εισπράκτορα και παράσταση δικηγόρων τους κ.λ.π., στα οποία αναγκάστηκαν να υποβληθούν λόγω άρνησης της καθ' ης να προσκομίσει τα οικονομικά της στοιχεία, τα οποία ήταν απαραίτητα για την κατάθεση και συζήτηση της αίτησης, όπως επί λέξει διατυπώνουν το σχετικό αίτημά τους.

Η αίτηση, η οποία, σύμφωνα και με όσα αναφέρονται στη νομική σκέψη της παρούσας, αρμόδια φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, είναι ορισμένη περιέχουσα, όλα τα αναγκαία για τη νομιμοποίηση των αιτούντων στοιχεία, αφού σ' αυτήν αναφέρεται ότι μετά τη νόμιμη σύστασή τους, κατά τις διατάξεις του Ν. 2121 /93, διαχειρίζονται ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί των κατηγοριών των δικαιούχων που εκπροσωπούν ο καθένας, με βάση το άρθρο 49 του παραπάνω νόμου και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2054/92, το περιουσιακό δικαίωμα των ημεδαπών και αλλοδαπών καλλιτεχνών και παραγωγών που κατονομάζονται στην αίτηση, για κάθε υλικό φορέα ήχου που μεταδίδεται εντός της Ελληνικής επικράτειας, επικαλούνται δηλαδή οι αιτούντες το αναφερόμενο στη νομική σκέψη της παρούσας τεκμήριο του άρθρου 55 παρ. 1 α του Ν. 2121/93 για όλα τα έργα των κατονομαζομένων στην αίτηση ημεδαπών και αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σ' αυτήν και δεν απαιτείται να αναφέρονται σ' αυτήν όλοι οι ημεδαποί και αλλοδαποί, δημιουργοί και

τα έργα τους, οι συγκεκριμένες συμβάσεις αμοιβαιότητας, η συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα που χρησιμοποίησαν οι καθ' ων στο κατάστημά τους το μουσικό ρεπερτόριο (βλ. σχ. και ΜΠρΑΘ 418/2004). Είναι δε και νόμιμη, στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 46, 47, 49, 54 - 58 του Ν. 2121/93, 2, 3, 4, 5, 7, 12 του Ν. 2054/92, 682 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 450 επ., 731, 732 και 176 ΚΠολΔ, 901 επ. ΑΚ. Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι το αίτημα των αιτούντων να περιληφθεί στα δικαστικά τους έξοδα και «η αμοιβή του εισπράκτορά τους», είναι μη νόμιμο και απορριπτό καθόσον η αμοιβή αυτή ανάγεται στα λειτουργικά τους έξοδα και δεν αποτελεί αποδοτέο κατά το άρθρο 189 ΚΠολΔ έξοδο, περαιτέρω δε αυτοί δεν επισυνάπτουν στη δικογραφία κατάλογο των εξόδων τους και δεν προσδιορίζουν ειδικότερα, κατ' είδος και ποσό, τα επί μέρους κονδύλια που απαρτίζουν το αιτούμενο συνολικό ποσό των 700,00 Ευρώ και, συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ, το Δικαστήριο στην περίπτωση τυχόν επιδίκασης τέτοιων εξόδων θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σ' αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειες τους (βλ. σχ, ΑΠ 1584/97 ΕΛΔνη 39, 1284). Ακόμη το αίτημα των αιτούντων περί παράδοσης από την καθ' ης η αίτηση καταλόγου του μουσικού ρεπερτορίου, κατά το μέρος που αφορά τη χρήση αυτού στο μέλλον, συγκεκριμένα δε κάθε δεκαπέντε ημέρες, είναι μη νόμιμο και, συνεπώς, απορριπτό, καθόσον η υποχρέωση παράδοσης εκ μέρους των χρηστών αντιστοίχου καταλόγου, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 4 του ν. 2121/1993 έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών κατά το άρθρο 55 του ίδιου νόμου και, ως εκ τούτου, προϋποθέτει τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων. Η στο μέλλον όμως δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση στην επιχείρησή της, είναι γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο, με συνέπεια να μη έχει γεννηθεί υποχρέωση της τελευταίας για παράδοση του σχετικού καταλόγου, ώστε να συντρέχει νόμιμη περίπτωση εξαναγκασμού της προς εκπλήρωσή της. Επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσία.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, τρίτος που έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, έχει δικαίωμα μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να τον υποστηρίξει. Από τον συνδυασμό της διάταξης αυτής προς εκείνη του άρθρου 68 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης είναι η ύπαρξη στον παρεμβαίνοντα τρίτο άμεσου ειδικού εννόμου συμφέροντος, το οποίο πρέπει να προσδιορίζεται με σαφήνεια στο δικόγραφο της παρεμβάσεως, κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 81 παρ. 1 εδ. β ΚΠολΔ. Αυτής της μορφής έννομο συμφέρον προς παρέμβαση υφίσταται, όταν με αυτή μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρεώσεως και αν ακόμη το δικαίωμα ή η υποχρέωση δεν έχουν περιουσιακό χαρακτήρα. Πρέπει όμως αυτά να απειλούνται από τη δεσμευτικότητα ή την εκτελεστικότητα της αποφάσεως που θα εκδοθεί, είτε να υπάρχει κίνδυνος προβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της. Έτσι, για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης, δεν αρκεί το γεγονός ότι σε εκκρεμή δίκη μεταξύ άλλων επίκειται η λύση νομικού ζητήματος που θα ωφελήσει ή θα βλάψει τον προσθέτως παρεμβαίνοντα, επειδή υπάρχει ή πρόκειται να προκύψει σε άλλη δίκη μεταξύ αυτού και κάποιου από τους διαδίκους ή τρίτου συναφής διαφορά, αλλά απαιτείται η έκβαση της δίκης στην οποία παρεμβαίνει, να θίγει από την άποψη του πραγματικού και του νομικού ζητήματος τα έννομα συμφέροντά του. Επομένως, τέτοιο έννομο συμφέρον δεν υφίσταται για την ένωση ορισμένων επαγγελματιών, από το ότι σε δίκη μέλους με τρίτο, πρόκειται να λυθεί νομικά ζήτημα που θα ωφελήσει ή θα βλάψει τα οικονομικά συμφέροντα των μελών του, η προστασία των οποίων αποτελεί τον σκοπό της ενώσεως, λόγω υφισταμένης ή μέλλουσας όμοιας διαφοράς άλλου μέλους του με τρίτο (ΟΛΑΠ 13/2006 ΕΛΔνη 2006, 1598) . Στην προκειμένη

περίπτωση το εδρεύον στον Δήμο Σωματείο με την επωνυμία «.....» με πρόφορη δήλωση του πληρεξουσίου τους Δικηγόρου άσκησε πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθ' ης η αίτηση, που τυγχάνει μέλος της. Ως έννομο συμφέρον το σωματείο επικαλείται ότι το υπό κρίση νομικό ζήτημα που αφορά την προσωρινή ρύθμιση της καταστάσεως έχει άμεσες αντανάκλαστικές συνέπειες, τόσο στα υπόλοιπα μέλη του, λόγω υφισταμένων ή μελλουσών διαφορών μελών του με τους αιτούντες-καθ' ων η παρέμβαση, όσο και στο σωματείο ειδικότερα, καθώς η καθ' ης η αίτηση-υπέρ ης η πρόσθετη παρέμβαση θα περιέλθει σε οικονομική δυσπραγία, λόγω των υπερβολικών αξιώσεων των αιτούντων, με συνέπεια αυτή να αδυνατεί να καταβάλει τις τακτικές και έκτακτες εισφορές της προς το προσθέτως παρεμβαίνον σωματείο, καθώς επίσης τις μηνιαίες συνδρομές της και έτσι αυτό θα αποστερηθεί των αναγκαιών για την ύπαρξή του και τη συνέχιση του έργου του οικονομικών πόρων. Επίσης ισχυρίζεται ότι εξαιτίας των υπερβολικών αξιώσεων των αιτούντων είναι ενδεχόμενο η καθ' ης η αίτηση να παύσει τη λειτουργία της, με αποτέλεσμα την απομείωση της δύναμης των μελών του. Οι λόγοι όμως αυτοί δεν συγκροτούν την έννοια του εννόμου συμφέροντος, όπως αυτή έχει ήδη διατυπωθεί στην προεκτεθείσα μείζονα σκέψη και επομένως πρέπει η υπό κρίση πρόσθετη παρέμβαση να απορριφθεί ως απαράδεκτη .

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και, που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες αστικοί συνεταιρισμοί είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους μουσικούς, ερμηνευτές-τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, νομιμοποιούμενοι κατά τεκμήριο να ενεργήσουν δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο της διαχείρισης τούτων, προσκομίζοντας τους πίνακες των μελών τους, εφόσον δηλώνουν ότι έχουν αυτή την εξουσία. Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του ν. 2121/1993 και η λειτουργία καθενός από αυτούς με τη σειρά που αναφέρονται στην αίτηση, εγκρίθηκε με τις αριθμ. 11083/1997, 11089/1997 και 1184/1997 αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκαν νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/30-12-1997), ο οποίος και ελέγχει σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/1993, την αντιπροσωπευτικότητά τους με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζονται και τους καλλιτέχνες που καλύπτουν. Οι αιτούντες ενεργούν στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζονται, την δε αντιπροσωπευτικότητά τους έχει εγκρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Στα πλαίσια των ως άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους, στις οποίες συγκαταλέγεται η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ίδιου πιο πάνω νόμου, οι αιτούντες συνέταξαν από κοινού, το έτος 2003 αμοιολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 του ν. 2121/1993) στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (στις 2-5-2003), «Η ΑΥΓΗ» (στις 6-6-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (στις 2-5-2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους.

Σύμφωνα με το αμοιολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, όπως είναι ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κλπ., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίσθηκε σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων, με ελάχιστο κατ' έτος ποσό για καταστήματα που λειτουργούν από οκτώ έως δώδεκα μήνες και το εμβαδόν αυτών είναι έως 100 τετρ. μέτρα σε ποσό 3.000 ευρώ ετησίως, πλέον

ποσοστού 19% για τον αναλογούντα Φ.Π.Α. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η καθ' ης η αίτηση. Ειδικότερα πιθανολογήθηκε ότι αυτή διατηρεί επιχείρηση μπαρ στον και επί της οδού αριθ. ..., με τον διακριτικό τίτλο «.....», το οποίο λειτουργεί σε στεγασμένο ισόγειο χώρο, εμβαδού 31,61 τετρ. μέτρων και σε εξωτερικό υπαίθριο χώρο, εμβαδού 65,26 τετρ. μέτρων, με δυνατότητα ανάπτυξης, σύμφωνα με την από 19-11-2003 άδεια λειτουργίας αυτής, 31 καθισμάτων στον εσωτερικό χώρο και 74 καθισμάτων στον υπαίθριο χώρο. Η καθ' ης λειτουργεί την επιχείρησή της όλο τον χρόνο. Με τη χρήση μουσικού ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου αυτή ψυχαγωγεί μέχρι σήμερα την πελατεία της, η χρήση δε αυτού είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του καταστήματός της, αφού άνευ αυτής, ενόψει του είδους της επιχείρησής της, δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει το κατάστημά της και δεν θα προσείλκυε την ίδια πελατεία. Βέβαια η καθ' ης η αίτηση αρνήθηκε ότι για την άσκηση της επιχείρησής της η χρήση της μουσικής είναι απαραίτητη, ισχυριζόμενη ότι απλώς είναι χρήσιμη, καθόσον πρόκειται για απλή καφετέρια, στην οποία οι πελάτες πηγαίνουν όχι για να διασκεδάσουν, αλλά για να πιούν κάποιο ρόφημα και να συζητήσουν με την παρέα τους. Από τα προσκομισθέντα όμως αποδεικτικά στοιχεία πιθανολογήθηκε, ότι η καθ' ης τις πρωινές ώρες πράγματι λειτουργεί το κατάστημά της ως καφετέρια, ενώ κατά τις βραδινές ώρες λειτουργεί αυτό ως μπαρ, στην οποία όμως η μουσική κρίνεται ότι είναι απαραίτητη και όχι απλώς χρήσιμη, καθόσον χωρίς τη χρήση της μουσικής, κατά τις βραδινές ώρες δεν θα προσείλκυε την ίδια πελατεία και δεν θα μπορούσε να ανταγωνισθεί τις όμορες σ' αυτήν επιχειρήσεις που λειτουργούν ως μπαρ. Βέβαια η χρήση της μουσικής περιορίζεται στον στεγασμένο χώρο και όχι και στον εσωτερικό υπαίθριο χώρο, καθόσον η ένσταση αυτής θα ενοχλούσε τις άνωθεν του καταστήματος και τις παρακείμενες κατοικίες Περαιτέρω πιθανολογήθηκε, ότι η καθ' ης ενώ χρησιμοποιούσε κατά τα έτη 2006, 2007 και 2008 το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο των ενδεικτικά επίσης αναφερόμενων σ' αυτήν μελών των αιτούντων και παρότι οχλήθηκε σχετικά από τους τελευταίους, αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης για τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής και καταβολή αυτής. Η εύλογη δε αμοιβή που πρέπει να καταβάλει αυτή για τα έτη 2006, 2007 και 2008 ανέρχεται ετησίως-ενόψει της θέσης του καταστήματος, που βρίσκεται πλησίον της κεντρικής πλατείας του, του μικρού εμβαδού αυτού (του εσωτερικού χώρου του καταστήματος) και της μεικτής λειτουργίας του ως καφετέριας και επιχείρησης μπαρ, κατά τα προεκτεθέντα- στο ποσό των 1.500 ευρώ ετησίως, ήτοι συνολικά σε 4.500 ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, ποσοστού 19%, ήτοι 5.355 ευρώ. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή- επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, ώστε να μειωθεί η οικονομική ζημία τους και να μην υποστούν αυτοί ανεπανόρθωτη βλάβη. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή η αίτηση, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό, να απορριφθεί δε η ασκηθείσα προφορικά πρόσθετη παρέμβαση. Δικαστικά έξοδα δεν θα επιβληθούν σε βάρος του προσθέτως παρεμβαίνοντος, καθόσον οι καθ' ων η παρέμβαση δεν υποβλήθηκαν σε ιδιαίτερες δαπάνες προς απόκρουση αυτής (άρθρο 191 παρ. 1 ΚΠολΔ). Περαιτέρω αναγκαίο στοιχείο για την διανομή στους δικαιούχους της ως άνω εύλογης αμοιβής είναι οι κατάλογοι με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε η καθ' ης κατά τα παραπάνω έτη και τους οποίους πιθανολογήθηκε ότι αυτή κατέχει. Τέλος η καθ' ης πρέπει να καταδικασθεί σε ένα μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας αυτών (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την πρόσθετη παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την αίτηση .

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου στο άνω κατάστημά της η καθ' ης για τα έτη 2006, 2007 και 2008 στο ποσό των πέντε χιλιάδων τριακοσίων πενήντα πέντε (5.355,00) ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσης αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% ποσοστό 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους ερμηνευτές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στους αιτούντες το μισό της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σ' αυτούς και συγκεκριμένα το ποσό των δύο χιλιάδων εξακοσίων εβδομήντα επτά ευρώ και πενήντα λεπτών (2.677,50) ευρώ , από τα οποία 1) στον οργανισμό των παραγωγών ποσοστό 50 %, 2) στον οργανισμό των ερμηνευτών ποσοστό 25% και 3) στον οργανισμό των μουσικών ποσοστό 25%.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να παραδώσει στους αιτούντες αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2006, 2007 και 2008.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της καθ' ης η αίτηση ένα μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, τα οποία καθορίζει στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη, δημοσία συνεδρίαση, στη, στις 23 Ιουλίου 2009, με την παρουσία και του Γραμματέως Γεωργίου Κωστόπουλου.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ